

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 3C/60/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415202981
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Kubinský
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8415202981.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok v právnej veci žalobcu A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXXX/XX, E., právne zastúpený JUDr. Petrom Majerníkom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach, Floriánska 16 proti odporcovi B. F., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XX, H. G., právne zastúpený JUDr. Milanom Križalkovičom, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 11, Spišská Nová Ves v konaní o zaplatenie 39 024,90 € s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný uhradiť v žalobcovi istinu 39 024,90 € s titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 39 024,90 €, od 3.4.2015 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podaným návrhom na začatie konania dožadoval vydania rozhodnutia súdu na základe ktorého by bol žalovaný zaviazaný uhradiť mu istinu 39 024,90 Eur titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 39 024,90 Eur od 3.4.2015 do zaplatenia všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V predmetnej veci bol vydaný platobný rozkaz pod sp.zn. 3C/60/2015-20 zo dňa 15.5.2015. Voči platobnému rozkazu bol dňa 3.6.2015 odpor a preto súd vo veci nariadil pojednávanie.

Žalobca v priebehu nariadeného pojednávania trval na podanom návrhu a žiadal, aby mu súd vyhovel. Žalobca predovšetkým dôvodil tým, že dňa 8.1.2012 v čase okolo 17:00 hod. po predchádzajúcom ohlásení prišiel žalovaný do jeho rodinného domu, do priestoru jedálne spojenej s obývacou izbou, kde žalobca sedel na jedálenskom stolom, prisadol si k nemu a spoločne začali komunikovať o spôsobe vrátenia finančných prostriedkov. Ako ďalej žalobca uvádza, následne po vzájomnej hádke medzi žalobcom a žalovaným, ktorá sa týkala ich spoločného finančného vyporiadania sa žalovaný postavil, prešiel asi 2 metre do priestoru obývacej izby, z kabáta, ktorý mal oblečený na sebe vybral krátku guľovú zbraň, ktorú mal v legálnej držbe, otočil sa čelom k žalobcovi a touto zbraňou mu namieril na oblasť hrudníka zo vzdialenosti asi troch metrov, pričom následne zbraň namieril aj na I. C., ktorá silno kričala a potom aj na J. K., ktorý vošiel do priestoru kuchyne. Žalobca uvádza, že v tom okamihu sa pohlol smerom k jedálenskému stolu, ktorý chcel prevrátiť. Žalovaný na to vystrelil v úmysle usmrtiť žalobcu., pričom žalobcu zasiahol do oblasti predlaktia ľavej ruky, následkom čoho spadol na kolená. Žalobca uvádza, že žalovaný ďalšími miernymi ranami, ktorým sa snažil uhýbať opakovane trikrát ho zasiahol do oblasti pravého prsného svalu pod rameno a kľúčnu kosť. Následne sa žalobcovi podarilo prevrátiť jedálenský stôl smerom ku žalovanému, kde ho žalovaný ďalšou miernou strelou zasiahol do oblasti nad kolenom pravej nohy. Žalobca uvádza, že následne v obave o svoj život sa rozbehol smerom k dverám kuchyne okolo žalovaného. Po celý čas mu údajne žalovaný mieril na hlavu a vystrelil. Strela ho zasiahla do pravého líca a špičky nosa. V konečnom dôsledku žalobca uvádza, že sa mu podarilo

pred žalovaným utiecť do suterénu rodinného domu, kde zvukmi predstieral vlastné „skonávanie“. Toto vyčíňanie žalovaného prerušila až polícia.

Žalobca ďalej uvádza, že o predmetnom skutku bolo voči žalovanému vedené trestné konanie v ktorom bol rozsudkom Okresného súdu v Prešove sp.zn. 33T/70/12 zo dňa 5.11.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6To/53/2012 zo dňa 30.1.2013 právoplatne odsúdený za obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu.

Žalobca v žalobe ďalej uvádza, že následkom konania žalovaného bol v čase od 8.1.2012 do 17.1.2012 v ústavnej zdravotnej starostlivosti Nemocnice Poprad. Práceschopný bol v trvaní od vykonania skutku t.j. od 8.1.2012 do 24.4.2013, čo predstavuje viac ako 15 mesiacov. Podľa žalobcu k ustáleniu jeho zdravotného stavu došlo dňa 10.12.2013 čo je zrejmé zo zdravotného lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia.

Následne bol žalobca dňa 28.11.2013 opätovne uznaný za práceneschopného, a to z dôvodu, že bolo potrebné odstrániť z jeho tela podporné dlahy z oblasti dolného konca ľavej vretenej kosti, ktoré mu boli voperované za účelom stabilizácie kosti bezprostredne po útoku na jeho osobu. Táto práceneschopnosť trvala do 1.6.2014 čo je viac ako 7 mesiacov.

Žalobca ďalej dokladuje, že dňa 2.1.2014 vypracoval MUDr. Lajoš lekársky posudok hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia, v ktorom sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotil počtom bodov 2 482,5 bodov.

Žalobca v žalobe tvrdí, že na základe vyššie uvedených skutočností v priamej súvislosti s konaním odporcu sa podaním tohto návrhu proti žalovanému domáha náhrady škody spočívajúcej v sťažení spoločenského uplatnenia a ďalej uplatňuje náhradu za bolesť.

Žalobca uplatnil aj nárok na úrok z omeškania s poukazom na ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR. č. 87/195 Zb.z., právo na úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy 39 024,90 Eur od 3.4.2015 do zaplatenia.

V priebehu pojednávania navrhovateľ trval na podanom návrhu navyše poukázal, že zaslal žalovanému návrh na uzatvorenie dohody o urovnaní vo výške tak ako to uplatnil na pojednávaní.

Žalovaný podaným návrhom na začatie konania nesúhlasil, dôvodil predovšetkým tým, že vec nie je právne ukončená. V odpore voči platobnému rozkazu, ktorý zaslal súdu uvádza, že má výhrady voči výške uplatneného nároku, ktorý vôbec nezohľadňuje citujem „spoluzavinenie samotného poškodeného“ ďalej v odpore uvádza, že z vykonaného dokazovania a aj z trestného rozsudku, na ktorý sa odvoláva žalobca vo svojom návrhu na vydanie platobného rozkazu také spoluzavinenie podľa názoru žalovaného aj skutočne vyplýva. Dôvodí ďalej, že aj v tejto súvislosti podal návrh na obnovu konania, ktorý Okresný súd Prešov pod sp.z. 6Nt/13/2014 na verejnom zasadnutí dňa 30.3.2015 zamietol. V odpore ďalej píše, že dňa 7.4.2015 zaslal na Generálnu prokuratúru podnet, ktorý bol posúdený ako podnet na podanie dovolania, momentálne v čase, keď bol podaný odpor čakal na vyjadrenie. Dôvodil ďalej v odpore, že je presvedčený o tom, že v prípade ak by dovolaním bola povolená obnova konania a ak by bolo vzaté do úvahy konanie samotného žalobcu vo vzťahu k nemu ako ku žalovanému, že aj jeho uplatnený nárok na súde v tomto konaní by mohol byť považovaný za neopodstatnený. Nárok žalobcu uznal len čiastočne. V závere svojho podania žiadal, aby napadnutý platobný rozkaz bol zrušený a aby súd nariadil pojednávanie a vykonal dokazovanie.

V priebehu pojednávania žalovaný navyše vzniesol voči žalobnému návrhu námietku premlčania v zmysle ust. § 106 Občianskeho zákonníka pretože podľa neho uplynula subjektívna lehota na uplatnenie tohto nároku sťaženia spoločenského uplatnenia. Dôvodil tým, že žalobca sa o tom, kto zodpovedá za škodu dozvedel dňa 8.1.2012, ďalej tým, že v trestnom konaní si škodu neuplatnil, tak ako je to zrejmé z doloženého rozsudku súdu.

Pokiaľ ide o námietku premlčania právny zástupca žalobcu s tým nesúhlasí, pričom poukazuje na to, že lekársky posudok bol vydaný potom čo sa zdravotný stav poškodeného ustálil. V prípade, ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, tak sa deje až po uplynutí jedného roka od poškodenia na

zdraví a v lekárskom posudku je jednoznačne uvedený dátum ustálenia zdravotného stavu u žalobcu 10.12.2013. Žalujúca strana námietku neakceptovala.

Procesný súd po vykonanom dokazovaní, po zhodnotení vyjadrení žalobcu, žalovaného, po zhodnotení doložených listinných dôkazných prostriedkov, ktoré boli doložené k návrhu i v priebehu konania rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku a návrhu vyhovel. Pri svojom rozhodovaní súd vychádzal predovšetkým zo znaleckého posudku, na základe ktorého bola priznaná suma za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia. Znalecký posudok vypracoval znalec z odboru medicíny a tento znalecký posudok súd žiadnym spôsobom nespochybňoval a nie je ho možné ani spochybniť. Súd akceptuje vyjadrenie žalobcu o tom, že nie je možné prihliadať na námietku premlčania, teda na premlčanie ktorého sa žalovaný dožadoval, poukazujúc pritom, že žaloba bola podaná v zákonnej lehote od vypracovania znaleckého posudku a teda nie je možné námietku akceptovať.

Procesný súd rozhodol po oboznámení sa aj s rozsudkom Okresného súdu v Prešove sp.zn. 33T/70/12 zo dňa 5.11.2012, ďalej s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6To/53/2012 zo dňa 30.1.2013.

Pokiaľ ide o znalecký posudok ten bol vypracovaný znalcom MUDr. Lajošom, ide o znalca z odboru medicíny, ktorý vyčíslil a bodovo ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 2482,5 bodov.

Podľa § 415 OZ Každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a na životnom prostredí.

Podľa § 420 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 444 OZ pri škode na zdraví sa jednorazové odškodnenie odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Pod pojmom škoda v zmysle ust. § 442 ods. 1 OZ sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom t.j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú funkciu má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nie však viac. Rozlišujú sa 2 druhy škody a to skutočná a ušlý zisk.

Podľa ust. § 5 ods. 1-2 zák. č. 437/2004 Zb. zákonov o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia „pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku.

Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa ods. 1, za 1 bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

Dňa 2.1.2014 vypracoval MUDr. Lajoš primár oddelenia úrazovej chirurgie, JIS Nemocnica Poprad a.s. lekársky posudok o sťažení spoločenského uplatnenia. Sťaženie spoločenského uplatnenia bolo v prípade žalobcu posúdené vo výške 2482,5 bodov. Výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa ustanovuje opatrením Ministerstva zdravotníctva SR. Výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia pre rok 2012 za jeden bod predstavovala sumu 15,72 Eur. Matematickým výpočtom z uvedených vstupných údajov predstavuje náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sumu 39 024,90 Eur.

Podľa ust. § 6 ods. 3 Zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia „poškodený je oprávnený uplatniť nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia na súde, ak sa podal návrh na uzatvorenie dohody podľa ods. 1 a do 3 mesiacov od jeho podania sa neuzatvorila dohoda podľa ods. 1 a neuspokojili sa nároky poškodeného.“

Pokiaľ ide o dohodu o vyrovnaní tá bola zaslaná žalovanému dňa 30.12.2014 pričom nebola akceptovaná. Návrh dohody si podľa žalobcu škodca prevzal dňa 2.1.2015.

Procesný súd po vykonanom dokazovaní má jednoznačne preukázané, že žalobcovi vznikla škoda – ujma na zdraví, túto škodu je potrebné reparovať finančnou náhradou tak, ako to bolo vyššie uvedené po zohľadnení znaleckého posudku, po zohľadnení hodnoty výšky 1 bodu za rok 2012. Výsledná suma náhrady škody, ktorú spôsobil žalovaný žalobcovi bola vyčíslená v sume 39 024,90 Eur. Toto má súd jednoznačne preukázané z vyjadrení účastníkov konania, z doložených listinných dôkazných prostriedkov, rozsudku Okresného súdu v Prešove a Krajského súdu v Prešove i zo znaleckého posudku. Súd ako už bolo vyššie uvedené neakceptoval námietku premlčania, pretože k premlčaniu nároku nedošlo. Súd neakceptoval ani prípadné prerušenie konania, ktoré naznačoval žalovaný tým, že vo veci bude vykonaná obnova konania alebo čosi podobné. Ku dňu rozhodnutia súdu k ničomu takému nedošlo.

Žalovaný bol povinný splniť svoj dlh najneskôr do 2.4.2015, takže podľa žalobcu sa dňom 3.4.2015 dostal s plnením svojho dlhu do omeškania následkom čoho uplatnil žalobca aj právo úrok z omeškania v súlade s ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/95 Zb. zákonov, súd priznal žalobcovi právo na úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy 39 024,90 Eur od 3.4.2015 do zaplatenia.

Trovy konania žalobca neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :
v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).